XXVI

Kurjer L. No 338 z 5 Grudnia 1888
Zakopane. W r. 1884 zawiązano w Poroni-
nie: Kółko pedagogiczne poronińsko-
zakopiańskie utworzyło tam „Dział mu-
zyczny" w którym uczyło się bezpłatnie po-
czątków muzyki i śpiewu kilku chłopców
uczęszczających do szkoły fachowej (rzeźbiar-
skiej, dla przemysłu drzewnego). Ponieważ
takie Kółko jest zależne od zarządu Wydziału
Tow. ped. powiatowego w N. Targu
naówczas mało życia akcyjnego,
nie mogło się rozwinąć samodzielnie, tak
jak sobie życzono, więc zamieniono to
kółko na samoistne stowarzyszenie
pod nazwą „Podtatrzańskie Tow.
w Zakopanem" którego celem było
nie tylko utrzymanie orkiestry z miej-
scowych górali złożonej i urządzanie
czytań koncertów, biblioteki i zabaw

fotograficzne i ogólne szerzenie oświaty.
Zawdzięczając prawie tylko z ofiar poszczegól-
nych członków powstała podzielona na
1° fundusz muzyczny 2° pedago-
giczny, jeden od drugiego niezależ-
nie się rozwijający. Zwłaszcza Towarzy-
stwo nowe [illegible] tak piękny wy-
padek utworzenia orkiestry miejscowej
z góry zreorganizować nie zdołała
w szerszych kołach publiczności kape-
lowej takiego uznania jakiego się spo-
dziewano. Stosunki więc prowo-
kowały zakłócenia trzydziestu kilku, skarg
na korzyść tej sprawy z całości zmie-
niono z porządkiem w tym roku „Pol-
skie [illegible] Towarzystwo" na „Za-
kopiańskie".
Sekcja muzyczna ma osobnego nau-
czyciela Ant. Kowalczyka i osobi-

ja się dość dobrze. 6 kwietnia r. 1887 na
zebraniu 18 nazwisk (miejscowych górali)
którzy niebawem będą mogli wziąć się
samodzielnie jako utrzymujący się z pracy
na swą własność (wyjmując skarbione
lub niedawno wiadomości) mogą tej [illegible]
kilka godzin czasu poświęcić mogąc
i to dopiero wieczorami. Dochody Tow.
wynoszą w r. ob. ogółem 651 złr.
Na zakupno instrumentów wydano
187.76 na pieczęć narzędzi 208.50
na koszta organizacyjne administra-
cyjne 74.01 Razem 495 złr 68 ct.
Wielkiej staranności na wypadek rozwiąza-
nia Tow. inwentarz szkoły miałby
przejść na własność gminy Zakopane.
Prezesem Towarzystwa jest pan Fryde-
ryk Kallay, skarbnikiem Wincenty Ko-
siec a sekretarzem Wincenty Biasoński.

Ciąg. Gorzalewicz obecnie [illegible] wiedeńskiego [illegible]. [illegible] śpiewał bardzo pięknie na wieczorku Tow. wiedeńskiego „Ognisko" w rocznicę śmierci Mickiewicza.

W Brodach — odbył się wieczorek muzyczny pod dyrekcyą art. dyr. Tow. muz. Romana.

Kr. L. z 20 Grudnia 1888.

Paderewski wystąpił w Pradze.

Kr. L. 28 Grudnia 1888.

Panny Bielowskie zawitały w tych dniach do Sofii. Bułgarzy przyjęli je sympatycznie. Półurzędowa „Swoboda" wyraża się o nich bardzo pochlebnie i zachęca publiczność do odwiedzania koncertów. Nawet sam książę Ferdynand zapisał się [illegible] artystek niezwłocznie im wysłano odpowiedniej [illegible] zali.

Przegląd Lwów N. 177 z 3 Sierpnia 1889.

Zygmunt Stojowski syn Alfredostwa Stojowskich zamożnych obywateli ziemskich w Królestwie polskiem, wychowywał się w Krakowie gdzie ukończył gimnazyum i zdał maturę z celującemi postępami we wszystkich przedmiotach. Obdarzony niezwykłemi zdolnościami do muzyki kształcił się tu od lat kilku pod kierownictwem Wł. Żeleńskiego w grze na fortepianie oraz harmonii i kontrapunkcie. postępy robił ogromne obok tego zajmowany był naukami szkolnemi. Przed dwoma laty ukończywszy gimnazyum udał się do Paryża gdzie już przy egzaminie wstępnym zwrócił na siebie ogólną uwagę [illegible] prac muzycznych z prawdziwie niezwykłego talentu i wysoko rozwiniętej muzykalności. Po dwu latach pobytu w konserwatoryum gdzie się kształcił w

grę na fortepianie pod kierownictwem prof. Marmontela a w końcu kontrapunktu — Delibesa — stanął po raz pierwszy do konkursu i odebrał aż dwie nagrody pierwsze na raz w fudze i grze na fortepianie. Znakomite zdolności młodego bo zaledwie 20 letniego chłopca przy jego geniuszu, towarzyszącem wykształceniu (władał on wybornie kilku językami a w Paryżu uczęszczał również na wydział filozoficzny studyując z zamiłowaniem historyę) umyśle krytycznym i nad wiek poważnym, dają się rokować że z niego wielkiego w niedalekiej może przyszłości artystę.

Przegląd. Lwów N° 183 z 10 Sierpnia 1889.

Panna Amalia Kamińska artystka z Paryża zaangażowana na sezon zimowy do [illegible] Neapolu uczennica Lampertiego zamierza za współudziałem Mieczysława Kamińskiego

Dalej
wczyściera opery lwowskiej jakoteż Franciszka Neuhausera pianisty i prof. szkoły muzycznego dnia 11 Sierpnia koncert w Truskawcu.
Dnia 4 Czer. odbył się w Lubieniu koncert kółka śpiewackiego „Echo" pod kierownictwem p. Petrysa.
Przegląd. Lwów N 197 z 28 Sierpnia 1889.
J. J. Paderewski który podczas występu w Paryżu zrobił wyjątkowo wiele tam powodzenia, zaproszony został przez królowę rumuńską do Bukaresztu. W przejeździe zatrzyma się u nas i wystąpi w jednym koncercie którego urządzeniem zajął się Marek.
W Kiosach r. 1865 I zamieszcza Stanisław Dzwonkowski sprawozdania „Lorg" Maillarta – Eliasza Mendelsohna, Afrykanki Meyerbeera i Tristan i Isolda Wagnera wraz z krytyczną biografią tegoż

Wykład N: 3 z 7 Lipca 1865.

Ryszard Wagner już w 14 roku przerobił dramat Szekspira „Miarka za Miarkę" na tekst do opery i skomponował potem w poniższym wieku probował sił swoich w tragedji a pod wpływem Beethovena napisał kilka uwertur, które odznaczały się dziwną oryginalnością. Pierwsza opera Wagnera która mieściła się jako powodzeniem była Czarodziejki (Die Feen) Udał się z nią do Paryża i chciał ją wystawić. Natrafił jednak na trudności których jego energia zwalczyć nie mogła, i był zmuszony zarabiać wyjątki z ulubionych oper na rozmaite instrumenty. Kiedy swoj powrotek jednak rozumny powrócił do Drezna i tam zamianowany Dyrektorem orkiestry na miejsce zmarłego K. M. Webera. Tu wystawił opery „Rienzi"

wiśkarnie pisana pod wpływem Spontiniego
i Meyerbeera – a później „Tannhäusera"
wkrótce potem na wszystkich scenach Niemiec
ukazały się opery „Der fliegende Holländer"
i Lohengrin. Do prawdziwego uznania
jednak przyszedł Wagner w r. 1860 w którym
tę ostatnią tę operę w Wiedniu przedstawia-
no [illegible].

Pierwszy który pracował nad użyciem opery
włoskiej opracować się starał był Gluck gdy
przeciwnik jego Piccini w Turgiej prowadził
czasłego wieku zachwycał Paryżan ładnemi
melodyjami swych oper nie zważając zupeł-
nie ani na rytm mowy ani treść przedmiotu.
Gluck wybierał swe przedmioty z tragedyi
klasycznych (Ifigenia w Aulidzie, Ifi-
genia w Taurydzie, Alceste, Armida)
i starał się zastosować ściśle muzykę
swego do słów, nie przyj przeciwnie do swej

z góry żadnej formy, któraby rozwój akcyi krępować mogło. Uważał on muzykę (jak to w swej przedmowie do Alcesty wspomina) tylko jako środek do podniesienia deklamacyi i właściwego wyrażenia afektu.

Idea ta Glucka rozwinięta podług potrzeb naszego czasu, rozwinięta z siebie drogą pierwszych klasycznych francuzów, której zwrócona na pole szczytowania, tylko tworzy myśl i cel muzyki przyszłości.

Zrzucił z siebie wszelkie te przesądy formy nie pisząc ani duetów ani tercetów ani ensembli ani aryi, nie dzieląc dramatu jak tylko podług potrzeb akcyi na sceny i akty nadając każdemu zdaniu, każdej kwestyi jej właściwą melodyę i tym sposobem całości

sprowadzenia sytuacji oto do czego dążył
Ryszard Wagner....
Czy jednak reformy te nie tworzą tylko
[illegible] szlachetnej wyobraźni Wagnera
przyszłości opery. Sztuka koniecznie
potrzebuje wyjścia z pewnej formy pięk-
na, a sam Wagner przyznaje, że dzieli
swoje dzieła na akty i sceny; również
jako monologów w operze wcale nie wy-
[illegible], wcale nie mówię tu albo
[illegible] jako w naszych [illegible]
[illegible]. Jednak formy piękna są
niepotrzebne, bo wtedy sztuka przestała-
by być sztuką, której celem nie jest to,
[illegible] dla jej przedstawienia
w [illegible] świetle, które nazywamy
pięknem. (Estetyka. Przedstawienie
piękna wprost [illegible] nie [illegible]
możliwe [illegible] celem sztuki.).

Stanisław [illegible]niak.

Czas. Kraków. r. 1850.

Czas N° 55 z 7 Marca 1850 r.

W tych dniach przybył do Krakowa znany
nam wiolonczellista Samuel Kossowski
i zamierza dać koncerta. Tymczasem rów-
nież i Ignacy Krzyżanowski przed
wyjazdem do Paryża da się usłyszeć w sali
Nowodworskiej przyczem pani
Fryben uproszoną została do wzię-
cia udziału w tym koncercie.

N. 63 z 17 Marca 1850.

W środę 20 Marca w sali nowodwor-
skiej przy ulicy św. Anny dany będzie
wielki koncert wokalno-instrumen-
talny w którym Ignacy Krzyżanow-
ski fortepianista członek Towarzystwa
naukowego krakowskiego da się usłyszeć.
Uproszeni JMP. Karolina Fryben
i p. T. Wojcikiewicz urozmaicą

tem wieczór muzykalny. Część I. Potpou-
ri na całą orkiestrę, 2 Fantazya z [illegible] Krzyżanowski, 3. Kawatyna Verdiego z opery I Due Foscari śpiewana przez p. Trybon z chórami członków szkoły
4. Elegia utworu Ernsta, grana przez p. Wojcikiewicza byłego ucznia Konserwa-
toryum wiedeńskiego. (skrzypek?).
5. Zakończy wielka fantazya ze śpiewów historycznych polskich utworu P. Krzyżanowskiego z instrumentacyą na całą orkiestrę i chórami przeplatającemi przez członków szkoły.
W Piątek d. 22 Marca w pałacu Wielopolskich P. Samuel Kossowski odbył swój koncert.
Dnia 20 Marca br. odśpiewaną zostanie w kościele Ś. Anny „Siedm słów ostatnich" z całą orkiestrą[?] krakowska[?] muzyka.

Teatr Warszawski posiada. 1.

1. Sekcję dramatyczną z nauczyciela-mi Fawińskim i Królikowskim Panami. 2. Szkołę opery pod Dyrektorem Quattriniego. Co się tyczy na tem polu dziś zapewne Qua-, nie jest ani lepszym ani gorszym innym, ale jest godnym i prawo-witym nauczycielem.
3. Szkołę baletu pod kierunkiem Pana Taglioni

Czas N. 87 z 17 Kwietnia 1850 ~~Środa~~ Wtorek.
W Niedzielę na nabożeństwie w kościele ka-tedralnym wykonaną była msza pod prowad-nictwem Cezara Singera Wysogórskiego który zarazem jest twórcą tej muzyki niesio-nej na zgon księżniczki Sapiezianki. Orkiestra ten wdzięczny najpiękniejszą nadzieję jedna-torem Dr. Wiedmana i Berlina Gudmajzonów

Dać przedstawienie operę własnej kompozycyi pod
tytułem: „Consuelo", który ten przygotowa-
ny jest i dla polskiej sceny.
Czas N 91 z 20 kwietnia 1850. Sobota.
Onegdaj usłyszeliśmy po raz wtóry kompozy-
cyę ... Cezara [illegible].
(następuje scena bardzo przebiegła na przez H. M.)
Czas N 106 z 9 maja 1850
Dnia 5 maja br przedstawiono
tu raz pierwszy przygotowaną operę Donizettego
Łucya z Lammermoor. Szczególniej
przyjęte było oczekiwanie co do pani
Hoffman śpiewaczki która dotąd,
ocale występowała tylko w operach komicz-
nych lekkich między razami w operach zawsze
dziś przy jej dawał się wybraniać podob-
nych niepiękne. (Sopran) W drugim akcie
z roli swojej wywiązała się z zupełnem
zadowoleniem a w finale ~~i ...~~ zachwyciła
słuchaczy.

16.

Czas N 123 z 1 Czerwca. Sobota.
Wczoraj dano po raz trzeci „Łucyę z Lammermooru" wobec jak na te-raz licznej publiczności. Pani Hoff-man zbierała oklaski. Pan Wodzicz-ka (tenor) zaczyna budzić in-teres głosem pięknym ale mało wyro-bionym. Wielkie uznanie należy się Piotrowi Studzińskiemu dyrekto-rowi tutejszej orkiestry który przez ta-lent [illegible] jak [illegible] orkiestra pracą i wytrwałością tyle [illegible] zrobić potrafił. [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] do Pozna-nia.

Czas N 138 z 19 Czerwca 185[illegible].
Pan Kozjanowski dał w Poznaniu pierwszy koncert z powodzeniem jest on uczniem Chopina.

Czas Nr 140 z 21 Czerwca 1850.

Rodak nasz z Krakowa Stanisław Szczepanowski powraca z Londynu, gdzie poraz drugi był przedstawionym królowej angielskiej. Powraca z gitarą nowo wynalezioną melofoniczną nazwaną. Oznacz na pierwszy rzut oka jej [illegible] właściwości że jak nam sam artysta mówił, długo przed wyjazdem swym do Anglii w zawieszeniu gitary na wydrążonym [illegible] w pudle i w nowym wydrążonym i na [illegible] nogach. Tym sposobem postarał się artysta podnieść siłę instrumentu.

Czas Nr 181 z 8 Sierpnia 1850.

Pani Hoffman debiutowała 19 tm z powodzeniem w c.k. teatrze opery we Wiedniu w roli Normy. – [illegible] posłała.

Or. Sapalski otworzył w Krakowie fabrykę organów.
Umarł w Krakowie nauczyciel fortepianu Antoni Jakubowski.
Dnia 29 Września wystąpił pan Hoffman w Gratin w roli Berty w Proroku Meyerbeera.
Czas N 220 z 8 Paźdz. 1850.
W Bochniaku Bal na korzyść pogorzelców Krakowa koncert Feliksa Lipińskiego
Czas N 237 z 14 Paźdz. 1850.
p. Hoffman zaangażowana w Gracu stale wystąpiła 10 razy w Proroku. Referent zachwycony grą panny Hoffman sprawozd. dając szczegółowe wskazówki na przyszłość niej.
Czas N 255 z 5 Listopada 1850.

W Poznaniu dali bracia Antoni i Apolinary Kątscy koncert na korzyść pogorzelców Krakowa. gdzie Apol. pomiędzy innemi grał pieśń na swą kompozycyę „Przebudzenie Lwa” Kątscy było przeszło 500. potem grali w Wrocławiu.
Czas N 270 z 22 listopada 1850

Kossowski wystąpił w Wiedniu w kościele Stanisławskim w czasie tej godziny i otrzymał powszechne pochwały.
Dodatek literacki do Czasu N 1 z Stycznia 1850.

O Teatrze w Krakowie. Od pół roku pracowano teatr nasz rozwija się jak za czasów Mackowskiego.

Warszawa. Ruch art. i literacki wzmaga się, grano i grano [illegible] trzy nowe opery wiejskie – również pomiędzy operetkami Proteslaika „Kraj Łunatyczny” w 3 aktach przez p. Nortraya z niemieckiego

Adolfa Millera i J. Stefaniego
Stanisława Dunieckiego i Ludwi-
ka Panczykowskiego.

Dod. Lit. do Czasu № 2 z 10 Stycznia 1850.

Pany Violoncellista J. Kossowski wspra-
wia teraz podróż po Wołoszczyźnie. W Jassach
przyjęto go z uniesieniem. Pierwszy
koncert dał w teatrze drugi w mieszkaniu
Mawrojeniego. Następnie udał się do
Bukaresztu gdzie był mile przyjęty od
generała Lebiedzińskiego, który dawał
wieczór muzyczny. Generał Lüders
posłał rosyjski potrzebne i posłał graczki
i Omer Pasza który szczególniej był gra-
jego zachwycony był na tym wieczorze.

Dod. Lit. do Czasu № 3 z 20 Stycznia 1850.

miło wspomnieć iż z nas w sztukach pię-
knych wzrost w malarstwie o poezji rów-
nież w muzyce [illegible] rozwija się talenta

wyższa w kompozycji należy przyjąć w składzie
kompozytorów, Karpińskich, Moniu-
szków, Dobrzyńskich, Chopina i innych.
Z młodszych kompozytorów nasz Krakowianin,
p. Ignacy Krzyżanowski pracujący
w kompozycji polskiej, i wydał niedawno
4 mazurki. Zresztą jego kompozycje
w guście Chopina, zrobiły niemałe
wrażenie w świecie muzycznym. Omawiany
czytamy w Kurjerze Warszawskim N. 305
z dnia 19 Grudnia r. b. piękną wzmian-
kę daną przez jednego z naszych dobrych
znawców słowami: „Nadesłano
do sklepu pana Wojciechowskiego 4 Mazurki
o czem już w Kurjerze doniesiono było,
z utworem p. Ig. Krzyżanowskiego, który-
ny z wielkim powodzeniem występował w
Krakowie i za granicą jako pianista.
Mazurki te zasługują, aby były w ręku

wszystkich dyletantów i artystów. Kto
taką pieśń kończy zadzwoną, ten w sobie wszelkie
ożywia nadzieję. Syn. J. Dobrzyński.
D. D. P. Czas. № 20 z 10 Sierpnia 1850.

- Madryt. Znany nam gitarzysta Szczepa-
nowski dał się tam słyszeć przynajmniej
w 10 koncertach to publicznych to prywat-
nych. Przyjmowano go z uniesieniem.
Między innemi grał wobec królowej
którą mu ofiarowała pierścień z cyfrą swo-
ją brylantami wysadzaną. Donoszą,
że na publicznym koncercie danym
o 9 wieczór taki był natłok mężczyzn
i kobiety które się spóźniły z powodu
dłuższego siedzenia przy stołach, nie mo-
gąc znaleźć miejsca, musiały stać przy
drzwiach – a jeden pan pobudził je do
odwetu; naraz posyłały zewsząd
nie do artysty o 300 biletów na ten:

woltyżerki zyskały, aby dać dla samej tylko
gry jej piętno. Patrz wiadomość samo sobie-
ty napomknąć należy, iż siedem z mających
nie mógł się przecisnąć do Dziennika
urzędowy; el Heraldo w 6 ustępo po-
chlebnych w krótkich wyrazach mówi
o grze Szczepanowskiego.
Dod. do Czasu N° 27 z 21 Października 1850.
Cieszyn. S. Kossowski dawał tam tu
koncerta na wiolonczeli z powodzeniem.
Czas N 34 z 13 grudnia 1848
Szczepanowski dawał tu niedawno
koncert, jako nasz dawny lico-
ziom i uznany talent tak. Dziś to
w amfiteatrze Nowodworskim Sam-
zał 26 listop. dał „Miedziani ebro,
Tarzy nadzwyczaj liczni. Pan Szcze-
panowski grał fantazyą na śpiewy
narodowe i improwizacyą na mot-

pieśni i Dzwonek i obsypano go oklaska-
mi pełnemi zapału. W czasie koncertu rek-
tor uniwersytetu Fagiel raczył nam po-
dziękować w imieniu młodzieży a po słowach
owych jeden z akademików wręczył
nam pierścień z napisem „Akademicy
Krakowscy na pamiątkę 26 listopada 1898
r." przytem ofiarowano nam jeszcze
wiersz który tu przytaczamy.

„Cicho dokoła — tylko jak trza
Szemrzy strumyczek o kamyczki gra...
Nicem nie słyszał... Chyba skowronek
Dzwoni piosenką w słoneczny dzionek...
Nie skowronek... — To słowik pieje
Na swojej lubej miłosne dzieje,
I piosnka wonnie... — To znów z kościoła
Z dala brzmi organ w święte niedziele
I biją dzwony Bogu na chwałę
Brzmi ich dźwiękiem powietrze całe;

Aż pod niebiosa... Niebo się chmurzy
I warczą grzmoty ~~[illegible]~~ [illegible] burzy —
Coraz bliżej na trawnice chmury
Ciemna burza nadciąga z góry.
Tuż nad nami — Zagrały gromy
I biją w skały a skał złomy
Z pomrukiem głuchym w przepaść się walą.
Wisząc chmury w burzliwą falą...
Straszno! przyroda w przerażeniu drży...
Ale tam zdala słoneczko lśni,
A burza płynie na wiatrów fali
Coraz dalej coraz to dalej,
[illegible] jak odgłos, niknie [illegible] chmur.
Jaskrawe słonko wstaje zza gór —
Wisło do tła — I znów potem [illegible]
Łany stoją mgiełką w [illegible] grą. —
Oto [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] grę. —
Tyś grał — a wszyscy na morskiej fali

Gdzieś po nad gwiazdy myślą wzlatali,
Przenosząc w krainy cudów
Wytchnęli chwilkę z ziemskiego trudu.—
Umilkły dźwięki – zniknęły tony
Ale nie zniknie pamięć twej gry,
Boś je natchnął w słówka śpiewanie
Tw[illegible] [illegible] wiatru dzwonie—
W szumie strumyka – w odgłosie burzy –
Dzwon je swoim jękiem powtórzy –
W śpiewie potężnym ściągnie po niebie
[illegible] przyrody każdym odgłosie.
Tw[illegible] [illegible] nieśmiertelne będzie,
Boś je natchnął zawsze i wszędzie.
W N 34 Czasu z 12 Grudnia 1898
umieszczono takie wzmiankę o Stan.
Stefanowskiego iż po powrocie na
rodzinną ziemię iż zamierza udzie-
lać lekcji w śpiewie i na fortepianie
z towarzyszeniem na wiolonczeli

trudnić lekcyjami na gitarze.
Czas N. 1849.
Apolinary Kątski grał w listopadzie w Krakowie przyjęty b. dobrze.
Czas N 81 z 6 kwietnia 1849.
Szkoła muzyczna w Krakowie dział bezpłatny
na fortepiano. Od piętnastu lat pobytu w Krakowie. Przed kilku laty przyszła mu myśl założenia szkoły. Wyszukał więc za granicą z całem zasobem wiadomości podobnych instytutów był w Pradze, Dreźnie, Paryżu a po 7 latach prób i zabiegów w roku zeszłym postarał się zamiary swe doprowadzić do skutku, i pomimo trudności stawianych mu przez [illegible] bursę muzyczną dnia 11 grudnia 1848 rozpoczął swą szkołę w ogniu tej bursy a szkoła ta podnosi się widocznie.

w Drukarni Czasu w Krakowie wyszły
Wincentego Gorączkiewicza „Śpiewy Chóralne Kościoła rzymsko katol. ..." Dwie części in folio.
Cena z prenumeratą 5 Zł. Wal.
Czas N. 87 z 19 Kwietnia 1849.

Niezadługo przyjechała do Krakowa panna Karolina Szyban urodzona i wychowana w Krakowie, ta poświęciła pierwsze lata śpiewowi, ta przykładała do pewnej doskonałości i samo kształcenie nauki [illegible] się jej najpiękniejszej całym [illegible] rzadkiego swego talentu udała się do Włoch. Przed odjazdem 1849 [illegible] [illegible] w Krakowie ostatni koncert którego dochód w większej części przeznaczyła na wsparcie politycznych [illegible] więźniów. Po kilku miesiącach [illegible] [illegible] [illegible] w Medyo-

łości powszechne uznanie a przy pomo-
cy Maurera hr. miała występ w
Warszawskim teatrze lecz pokrzywdzony
przez Dyrekcję teatru Wystąpiła
jednakże później w pierwszorzędnych
teatrach niemieckich w pierwszych
rolach oper Verdiego jak Makbet
Ernani, Nabuchodonozor lecz
wypadki polityczne przerwały karierę ar-
tystki.

Czas N. 1851.

N 7 z 16 Stycznia 1881.
Nakładem Wilda w Krakowie wyszły
2 mazurki na piano <u>Wincentego
Studzińskiego</u>

Czas N 18 z 23 Stycznia 1851.
Od kilku dni bawi w mieście naszem
<u>Felix Sarnicki</u> ~~Stary~~ pianista zna-
ny przed 6 laty niemal dzieckiem

pracą było i to mile przyjęty kon-
cert. Później pracował F. ciągle w
Wiedniu i w Warszawie ale koncertu
nie dawał i nie dał aż dopóki sam nie
uznał że nadeszła pora. Wyjechał potem
do Paryża gdzie kilka lat nawet po-
święcił [illegible]. Jest on krakowia-
ninem [illegible].

Przegląd lwow. Nr 207 z 8 Września 1889.

W Bordeaux zmarł onegdaj we
Francji pianista kompozytor polski Sło-
wian Stanisław [illegible] urodzo-
ny w Mińsku na Litwie r. 1819 z rodzi-
ny szlacheckiej z okolic Nowogródka;
Talent wcześnie i wyższe [illegible] zaprosi-
li go [illegible] [illegible] do kon-
certów ale nie było w owej epoce w Wil-
nie gdzie pobierać, nikogo, coby mu
dał dobrą teoryę sztuki. Sam więc praco-

wał nad sobą i wkrótce zdobył uznanie jako dosko-
nały pianista. Zarazem uzyskał na się swego
znakomitego mecenasa sztuki hr. Benedykta
Tyszkiewicza który powołał do Czerwonego Dwo-
ru na nauczyciela muzyki i dyrektora stało-
wej na całą Litwę orkiestry.
Tutaj oddany muzyce, pisał śliczne balety
fantazye i koncerta a w końcu skomponował
operetkę w jednym akcie „Kontrwencja" gra-
na 1841 w Czerwonym Dworze i Mińsku.
Gnany żądzą wiedzy i nowych studyów po-
jechał Mł. Edward do Niemiec i w Wiedniu
pracował pod kierunkiem Hoeltzla a w
Berlinie korzystał z rad wielce geniali-
nego Mendelssohna. Po dłuższym poby-
cie we Francyi Edw. zawiązał stosunki z
Chopinem powrócił do Czerwonego
Dworu i Wilna a następnie przeniósł
się do własnego majątku Macek.

Wypadki z 1861 zmusiły go do ponownego oddalenia się do Francji. Tu przebywał pierwiastkowo w Metz a po wojnie z 1870 przeprowadził się do Bordeaux gdzie też dnia 8 lipca br. umarł. Kolega i serdeczny przyjaciel Stanisława ze Moniuszki dzielił z nim wiele trosk, niedo wspólne losy a i gorzkości tych dwu polskich kompozytorów objawiła się par- alel i w tej dziwnej wspólności ich- ów że obaj w jednym dniu 4 maja w 1819 r. ujrzeli światło dzienne, w jed- nym też dniu zawarli śluby małżeń- skie a nawet i obydwaj umarli nagle. Kompozycje zmarłego wyszły u Pougin, Wie- dnia Berksoli, Sortgarda i Warszaw- skich. Wilno ma nadto ... [illegible] w manuskryptach pozostało sporo zmarłego pani Janina Małecka.

Czas Krakówski No 36 z 12 lutego 1857.

Violoncellista Kossowski dawał niedawno koncert w Krakowie a obecnie otrzymał zaproszenie od arcyksiężnej Zofii matki N. Pana na dawanie w czasie postu koncertów u dworu wiedeńskiego.

Czas No 47 z 27 lutego 1857.

Antoni Kątski ofiarował Królowi pruskiemu złożoną przez siebie uwerturę na pamiątkę 150 letniej rocznicy królestwa pruskiego, za co obdarowany został wielkim medalem złotym za sztukę i umiejętność przesłanym mu w bardzo pochlebnym ~~medalem~~ listem własnoręcznym.

Czas No 68 z 22 Marca 1857.

Józef Elsner niegdyś rektor konserwatoryum muzycznego w Warszawie i profesor wydziału sztuk pięknych w b. uniwersytecie Aleksandrowskim ozdobiony w

miasto Grottkow na Szlązku 29 Czerwca
1769 z Franciszka-Ksawerego Elsnera
wiedzącego ród swój z dawnej niemiec-
kiej rodziny i z Barbary Matzkinn
1794 rozpoczął swój zawód artystowski
pierwotnie poświęcał się teologii a potem me-
dycynie. 1796 wszedł do opery polskiej
pracował dla niej bez przerwy jako artysta
i kompozytor dyrektor i kompozytor. 1845
tknięty paraliżem utracił władzę w prawej
ręce lecz nie przestał pracować i mimo
wieku wyuczywszy się pisać lewą ~~lat~~ ręką
pisał dalej swoje kompozycje. Opera polska
wiele mu zawdzięcza.

Czas N 114 z 19 Maja 1851.

Opera w Krakowie W r. 1843 rząd byłej
Rzeczypospolitej wybudowaniem prawie nowego
gmachu teatralnego położył fundament
istnieniu w mieście naszem teatru

jako instytucji publicznej. Przed rozbu-
dowaniem gmachu, rząd owego przedsię-
biorstwa teatru znajdowało się [illegible]
w ręku właścicieli gmachu teatralnego
którzy część subwencyi przez rząd teatrowi
dawanej dla siebie zabierali (10000 złp.):
rocznie. Kiedy rząd postanowił budo-
wać teatr własny, subwencyę dotąd pobie-
raną przedsiębiorstwu dawaną
cofnął, którą skapitalizował i na bu-
dowę nowego gmachu obrócił. Rok
1843 był najważniejszą epoką, w którym ja-
kiś powszechny zapał ogarnął wszystkich
w Krakowie i wszystkich okolic i myśl
~~...~~ zwrócił ku podniesieniu teatru
a wskutek tego okres od r. 1843 do
1846 należy do najświetniejszych.
Przedtem to musiało być zajęte ściśle
nam kiedy teatr oprócz dramatu

mógł nawet utrzymać i kompletną
scenę w której byli prawie sami ucznio-
wie miejscowej szkoły zjawiono.
Galicyjski sejm byłej klasy przychylny tej
przychylnego tym usiłowaniom i tak
piętnastym przeciągiem w pomoc, wy-
znaczył teatrowi subwencję w sumie
20000 złp rocznie a scena polska za-
silona tem wsparciem mogła być pro-
wadzoną własną administracją. Kiedy przez
te trzy lata była w stanie własnemi
siłami opłacać skład teatralny wyno-
szący ile nam wiadomo w przeciągu
188000 złp. rocznie. bez narażania przed-
siębiorcy na jakiekolwiek straty najmniej-
szej straty. R. 1846 i jego następstwa polityczne
[illegible] przewodzeniem. Przedsiębior-
stwo przeszło w inne ręce, mozolnie i z wiel-
kiem staraniem skompletowana

towarzystwo dramatyczne i opery rozprzęgło się. Publiczność nawiedzana klęskami przestała bywać w teatrze a teatr nasz opustoszawszy zupełnie w 1848 wegetował.
Czas N 108 z 18 Czerwca 1851.

W Kamieńcu podolskim wyszły trzy nowe utwory znanego już kompozytora naszego Antoniego Kocipińskiego z Kamieńca podolsk. który na teraz w Wiedniu bawi a to: Panie polonaise, zao op. 5, Ondine Mazurek op. 8. i „Śpiewak w obcej stronie op. 13.
Czas N 204 z 5 Września 1851.

Szczepanowski grał w Karlsbadzie z powodzeniem na violoncelli.
Primadonna opery Warszawskiej Ludwika Rywacka śpiewała z powodzeniem w Hamburgu w Kursaalu a Journal des Débats

chwała jej 6 arkusz. R. spędziła dwa lata we Wiedniu w Medyolanie i Warszawie gdzie brała lekcye od znakomitych mistrzów. Od tego czasu ośm lat jest primadonną opery warszawskiej.

Czas № 239 z 16. Października 1851.

Znany w Warszawie pan Rajczak jako artysta na trąbce dał się słyszeć w naszym teatrze w sobotę w koncercie między aktami.

Czas № 250 z 20 Października 1851

Kajetan Jaroszewski brat zdolnego autora. Teraz przygotował do druku dziełko muzyczne jako zbiorny [illegible] melodyi ludowych i przypisał znakomitemu naszemu autorowi panu K. W. Wójcickiemu. / ~~N.B. Katalog Hölzla przeciw [illegible] Wieczory orkiestrowe~~

Czas № 270 z 25 Listopada 1851.

Dowiadujemy się iż młody nasz pianista Władysław Wieliecki w tych dniach został policzony w poczet naszych koncertowych. Paryskiego

N.B. (Katalog Hölzla) 1874 przeciw [illegible] i wydał Berlioza „Wieczory orkiestrowe" Warszawa 1874.

Dzien. N 287 z 12 Grudnia 1857.
Fryderyk Szopen przekład Dzienni-
ka Warszawskiego. Obraz biograficzny
i artystyczna ocena wszechstronnej jego
działalności. (w kilku numerach).
Dzien. N 289 z 16 Grudnia 1857.
W Warszawie wydał niedawno kompozytor
Książę Kazimierz Lubomirski wieczór
na którym zgromadzili się wszystkie zna-
komitości muzyczne. Wśród z obcych
byli tam artyści, ów sopranista Servais
i towarzysz jego pianista De Vigne.
Z polskich artystów naszych Nikodem
Biernacki, z miejscowych znako-
mity kompozytor Ks. Ignacy Dobrzyński
wraz z innymi artystami jak Kaliński
Baranowski i inni. Grono to pomna-
żało grono miłośników muzyki w rzędzie
których zaliczyć trzeba J. J. Krasowski

Dziś to wiadome całemu światu a gospodar-
stwo ogólnokrajowe groszowy. Rady z całego
przyczyniło się do rozwiązania wiadomości.

Czas r. 1852.

Czas nr 13 z 17 Stycznia 1852.

Apolinary Kątski wydaje jak się sam
pisze Kontski nadworny pianista
króla pruskiego sprzedał w Podkarpaciu
jednemu z berlińskich nakładców
10 swoich kompozycyj muzykalnych
z dedykacjami dla wysokich osób. Wkrót-
ce okazało się że ta sama muzyka
wyszła już w Paryżu przed 15 laty
z dedykacjami dla znakomitych dam
francuskich a inny księgarz berliński
ma znaczną liczbę egzemplarzy tego
wydania. Obecnie toczy się o to proces.
W tym był też Antoni Kątski
w Krakowie odegrał kilka koncertów.

Czas N 53 z 5 Marca 1852

Nowiński przedrukował piękną polonezy Ogińskiego na orkiestrę i wyszedł w Paryżu.

Czas N 101 z 3 Maja 1852.

D. 2 Maja b. r. odbył się w [illegible] koncert na skrzypcach Adolfa Lauvernay Krakowianina jadącego za granicę celem lepszego wydoskonalenia się.

Czas N 147 z 1 Lipca 1852.

Illustrirte Zeitung Lipska z dnia 29 Czerwca 1852 zamieszcza biografię i portret Stanisława Szczepanowskiego.

Czas N 190 z 20 Sierpnia 1852.

Józef Ciomar (z Gaz. Warsz.) ([illegible])

Przybywa do Warszawy z koncertem [illegible] [illegible] [illegible] uprzedzona [illegible] nastręczała mu [illegible]

wielkich nadziei [illegible] przyszła na ręka zgasła-
nego [illegible] wiolonczelisty Wagnera
[illegible] zd. wstępuje do teatru
narodowego i tam 1800 daje pierwszą
swą operę „Amazonki" – [illegible]
wiele wykształcił wielu dobrych muzyków
był nauczycielem Chopina.

Czas N 218 z 21 Września 1852.

Kr.

Toczy się polemika w Czasie pomiędzy
J. Chełchowskim a Hilarym Meciszewskim o sprawy teatru w Krakowie
z czego dowiadujemy się że Chełchowski
objął teatr w Krakowie r. 1843 tak
[illegible] 1846 [illegible] 6. [illegible]
[illegible] teatrowi subwencyi
od 1 Stycznia 1848 w kwocie rocz.
24000 Złp. atoli pod warunkiem:

1. utrzymywania ~~[illegible]~~
2. dawania widowisk polskich całe lato.

Czas N 234 z 12 Października 1852.
W sobotę dał koncert pianista Lubowski
na którym grał utwory własnej kom-
pozycji. Lubowski wyjeżdża podobno
z tym przyszłym tygodniem na zimę do Peters-
burga.
Czas N 239 z 17 Października 1852.
Książę Józef Poniatowski poseł toskań-
ski w Paryżu przybył do Wiednia dla
przedstawienia tamże swojej opery „Esmeralda"
Koncert Władysława Iżyckiego
Niedziela 13 Listopada 1852.
Czas 262 z 15 Listopada 1852.
Utalentowany młody polak Dobrzyński
uczeń Dreyschocka występuje w tea-
trach z koncertami na pianie w
Pradze i zyskał entuzyastyczne powszechne
Czas N 291 z 19 Grudnia 1852.
Dnia 16 Grudnia br. zmarła.

Józef Damse znany powszech-
nie ze znakomitego talentu jako artysta
dramatyczny i kompozytor muzyki w 64
roku życia.

Czas r. 1853.

Czas № 51 z 4 Marca 1853.
Dziennik Warszawski chwali grę
na fortepianie Lubowskiego Ka-
zimierza.

Czas № 52 z 7 Marca 1853.
5 Marca dał koncert p. Sowiński
koncert ten nie może się liczyć do
europejskich. Ma p. S. wielką zdolność
do fletu ale brak mu owego Boskiego
natchnienia bez którego nie można być
prawdziwym artystą gra jego wszakże
jest skończoną. Gra Kazimierza
Mireckiego na wiolonczeli może
się nazwać przyjemną.

Czas N 83 z 13 Kwietnia 1850

Dziś po raz pierwszy w Krakowie i Galicyi koncert Wieniawskich w teatrze.

Przegląd lwowski N 209 z 11 Września 1889.

Panna Mira Hellerówna sympatyczna śpiewaczka po świetnie ukończonym sezonie w Wenecyi w teatrze Malibran powróciła do rodziny swej w Rzeszowie skąd się uda do Warszawy na występy w operze.

Przegląd N 209

Pan Józef Wierosławski Kapelmistrz zakładu X Siemeńskiego w Krakowie twórcy z tymczasowej młodzieży rękodzielniczej nową własną orkiestrę, tu ostatnio uczcił nie tylko wiele zalety ale uzyskał przy instrumentach i powinien zastać uznanym u nas kg. (Przegląd 1889).

Czas N 148 z 2 Lipca 1850.

Panna Łaźniewska z teatru warszaw-

akiego robi wrażenie w Gazecie Warszawskiej
w kompozycyi Kolberga [illegible] wywo-
łała zapał — a Gazeta Warszawska dodaje
że zapał ten [illegible] dam obudzić
się daje.

Czas N 165 z 22 Lipca 1853.

Czytamy w kronice Gazety Lwowskiej z 18 b.m.
Z powodu [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] Namiestnikowi wyprawiło 15 b.m.
grono artystów i dyletantów serenadę
na dziedzińcu namiestnictwa lwowskiego.
przed [illegible] [illegible]
znanego muzyka i kompozytora J. C.
Kesslera — p. Görbel grał na
wiolonczeli, Dachinowski — na
skrzypcach, Kessler na fortepianie.
itd. itd. itd.

Czas N 190 z 25 Sierpnia 1853.
Ze Lwowa donoszą ze 16 b.m.

przybył tam z Paryża młody krakowianin
Ignacy Krzyżanowski i odegrał koncert
na ratuszu z uznaniem i powodze-
niem.

Czas N 220 z 27 Września 1850.

Dawali w nim koncert 10 letni Fryderyk
Rudolf na ratuszu (grał bo-
daj) 6 letni Wiktor i siostry
ta ost. pono okazywała wielkie uzdolnienia.
Dnia 21 Września odbył się drugi
koncert na ratuszu Fryderyka,
Zofii i Wiktora Rudolfów.
Wieniawski Henryk i Józef
koncertują w Monarchinem i prow.
Danii.

Czas 1854.

Czas N 5 z 6 Stycznia 1854.

P. Laśniewska śpiewaczka z Warszawy
która dłuższy czas przebyła w najlepszym

teatru w Krakowie, zamówiona została do Berlina.

Dnia 6 Lutego dał koncert mały [illegible] naszego talentu pianista Dybowski i grał nową kompozycję, która grał na koncercie w Wiedniu [illegible] i Krakowiaczka polka.

Czas N 92 z 22 Kwietnia 1854.

D. 18 Kwietnia umarł na Pradze pod Warszawą Józef Elsner.

Wiadomości [illegible] w Lipcu koncert w Parnasie.

Czas N 153 z 8 Lipca 1854.

W tych dniach przybyła do Krakowa w przejeździe do Karlsbadu panna Jadwiga Borowska z Warszawy. Została zaproszona do jednego koncertu. Znana w Warszawie i za granicą artystka na fortepian [illegible].

Czas № 162 z 19 lipca 1854.

Gazeta wiedeńska Ost Deutsche Post
№ 162 donosząc o młodym naszym
konserwatoryum wiedeńskiego Mieczy-
sławie Kurowskim. Wspominając dzien-
nik że [illegible] zebrany z [illegible] popi-
su publicznego w konserw. wiedeńsk.
tak się wyraził o uczniach profesora
Helmesbergera młodszego: „Z pomię-
dzy uczniów tego profesora głównie trzech
zwróciło na siebie uwagę, to jest pp. Ku-
rowski, Roppoldi i Heller. Pierwszy
odznacza się niezwykłą czystością into-
nacyi i bardzo eleganckiem wykona-
niem; życzylibyśmy tylko aby spokojniej
prowadził smyczek, który naogólniej
w staccatach z wielką jest czystością
prowadzi u niego."

Czas № 242 z 22 Października 1854.

[illegible] się potem o [illegible] a [illegible] Kozaków [illegible] się [illegible] w [illegible] literaci i [illegible] koncert [illegible] [illegible] zapomniałem [illegible] [illegible].

W [illegible] listopada [illegible] się [illegible] [illegible] Lipiński [illegible] [illegible] Krakowa [illegible] [illegible] — [illegible] — [illegible] obejść się mogą.

Czas r. 1855. brakuje.

Czas r. 1856.

W Nekrologii za r 1855. w Czasie z 9 Stycznia 1856 N° 7 zamieszczono jako zmarłego: Józef [illegible] forte-pianista w Krakowie – dalej artysta (ale jaki?) Piotr Michałowski (?) w Krakowie 9 czerwca 1855.

Czas N 11 z 15 Stycznia 1856.

W Pradze dodają wielkie pochwały młodemu pianiście Emilowi Szczepańskiemu szczególniej za wyborne wykonanie Chopina,

Czas N. 49 z 28 Lutego 1856

D. 24 Lutego dał Kalikst Lipiński w Krakowie koncert na skrzypcach.

Czas N. 55 z 6 Marca 1856.

W Warszawie wystąpił młody pianista Jan Kleczyński uczeń tutejszego

Czas № 95 z 24 Kwietnia 1856.

W Warszawie zmarła młoda obiecu-
jąca panna Paulina Ostrowska cór-
ka zasłużonego nauczyciela i zamie-
rzającej udać się za granicą celem
dalszego kształcenia się.

Żabczyński wystąpi przejazdem powtórnie
w Warszawie.

Czas № 102 z 7 Maja 1856.

Przybył do Krakowa wiolonczelista
Szatliński zapowiadany, iż się
wystąpi z koncertami.

Czas № 148 z 29 Czerwca 1856.

Między pianistami rodem z Krakowa
odznaczony nader koncertującym
niedawniejszy Kazimierz Hoffman
o którego koncercie danym 14 lutego
we Wiedniu dzienniki tamtejsze
najzaszczytniej odzywają się dla sprawy,

jedyną przez rodzinną swą miejscowością [illegible]

[illegible].

Gazeta Lwowska № 205 z 7 Września 1889.

Słomkowski wstąpił do składu orkiestry teatralnej. Jest to cenny nabytek.

Wolfsthal wróciwszy z wycieczki artystycznej objął napowrót pulpit pierwszy.

Czas r. 1856 № 151 z 3 lipca 1856.

Wójcicki w ostatnim zeszycie swego „Cmentarza Powązkowskiego” tom czwarty poświęca między innymi wspomnienia także artystom scenicznym warszawskiej tudzież muzykom warszawskim. Pośród onych artystów dramatycznych najpierwszym Jakób Olempiński (urodz. 1749 † 1829) był on z najpierwszych twórców teatru polskiego. Najpierwszą komedyą w której wystąpił był „Małżeństwo z kalendarza” w prawdziwym

kreowaniem jego roli Figara w Cyruliku
Sewilskim. Artystami dalej Józef
Wójcicki ur. 1798 + 1840. Po raz pierwszy
wystąpił w operze „Włoszka w Algierze" na
scenie w Kalmowie warszawskiego a po-
tem zajmował po [illegible] role w ope-
rze „Złoty" i zyskał pierwszeństwo przed
innymi tenorami. Drugi tenorem
trzecim Antoni Zieliński umarł 1849
Józef Nowiński ur. 1800 + 1832 znamie-
nitszy był Dalmorzi artysta, Józef Poltorowski
ur. 1797 + 1835 współzawodnik niedość
tenorzysty Wojnarowskiego, Józef Benedykt
Majewski ur. 1805 + 1855 który
tenorowy [illegible] artysty, Andrzej
Nizzinski + 1820 uczeń rodziny i
pierwszy [illegible] nadmiar Bonc
wentura Kratzer ur. 1780 + 1848.
Zastępował on na kapelmistrza wzmianka

Oprócz ustawienia się wystąpywaniem w różnych rolach Kudlicowi należy się jeszcze zasługa jako nauczycielowi szkoły dramatycznej z której wyszli między innymi tak znani artyści jak Pizocki i Żółkowski
Czas nr 157 z 10 lipca 1856.

~~Artyści do składu~~ Dalszy ciąg Cmentarza powązkowskiego.

Artyści do składu teatru nie tylko należący byli: Józef Bielawski b. prof. konserwatoryum muzyki w Warszawie pierwszy skrzypek teatru ur. 1795 + 1837. Niepospolitego talentu skrzypek zajmował przez lat 20 w orkiestrze miejsce jako pierwszy skrzypek. Dalej Ignacy Dobrzyński ur. 1799 + 1841 ojciec Ig. F. Dobrzyńskiego b. dyrektora opery polskiej w Warszawie. Ten sam Dobrzyński

Przed laty, zdaje się, natrafiłem gdzieś na Roma,
wzmiankę w korespondencji ks. [illegible] [illegible],
że na szczęście z [illegible] muzyki
był dyrektorem nadwornej Kapeli jego.
Ojciec, który później w Warszawie dał się po-
znać jako znamienity muzyk i nauczyciel,
[illegible] osiedlił się w [illegible] bo w [illegible]
wieku ożenił się z [illegible] [illegible]
[illegible] syna [illegible] [illegible] Ign. F.
Dobrzyńskiego. Jest to ten który
[illegible] muzyk
i kompozytor Józef Elsner ur. 1769 † 1854.
Czas. 8169 z 21 lipca 1886.

Nakładem [illegible] [illegible] [illegible]
w Krakowie wyszły następujące muzykalia:
Hornberg A. Deux Valses pour piano op. 4.
Seifert A. Polka tremolante p. piano op. 1.
Id. [Repertorium bibliograf.] " "La [illegible]" op. 2.
Id. " "Florentina" op. 15.
Zborowski polka [illegible] piano [illegible]

Czas N 178' z 31 Lipca 1886.

Kraków 30 Lipca. W Dniu wczorajszym od-
był się w konserwatorium muzycznym popis
prof. [illegible] śpiewu [illegible] dyrek-
cyą Wysockiego [illegible] popisywali
się pp. Piekarowski Maciej, Ciesielski,
[illegible], Kostrzewa, Mikołajewski;
panny Emilia Stachelska, Cecylia
Świętkowska, Seweryna Wasiołowska,
Anna Pollak, Helena Wojciechowska.
Popis odbył się z powagą.

Czas N 178 z 7 Sierpnia 1886.

W konserwatorium muzycznem Wiedeńskiem
odznaczyli się w ubiegłym roku krakowianie:
[illegible] pp. Alojzy Kiankowski
który w oddziale II [illegible] harmonii i
~~kontrapunktu~~ i kompozycyi premium
otrzymał i Bolesław Szymona który
[illegible] postęp bardzo dobry okazał.

58.

Cz. N 221 z 25 Września 1856.

Z 14 Września Dziś koncert wiolonczelisty Ignacy Mayer powiadamiam — grał bardzo pięknie. akompaniował mu na fortepianie między [illegible] Volkmann koncertował a nas [illegible] i Wiktorem Biernacki ale tylko przygrywał po [illegible]. Między Biernacki [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ale [illegible] [illegible] było [illegible] [illegible] oprócz teatr. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] pierwszego [illegible] [illegible] i oprócz Warszawy [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a nie [illegible] [illegible] [illegible] Dobrzy i szybko [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] oklaski i [illegible]. Galicja

Węgry, księstwa Naddunajskie
przyjęły ostatnie z zapałem. Potem
Tygodnik wrócił do Warszawy, ale
je tylko odwiedził i znów wraca się w
świat. Utyka się w Poznańskiem
a następnie odzywa się aż w Paryżu.
Czas Nr 280 z 8 Grudnia 1856.

W tym dniu miasto nasze było bardzo
muzykalne. Śpiewała panna Tryton
prócz pani Petri Krakowianka
mieszkająca w Ahrmansofa w domu
przy której ... — Dalej koncertował
Kielmański oraz z młodym pianistą
Zarzyckim Aleks.

Karolina Tryton przybyła w
Grudniu do Warszawy.
Czas z 12 Grudnia 1856.

S. Kossowski przybył do Krakowa
i dał koncert. etc

40.

Oraz N 297 z 25 Grudnia 1856.
W Warszawie dawał pianista Emil
Szczepański koncert wspólnie
z Dobrzyńskim – Szczepański
gra bardzo [illegible] a u jego
przebija uczucie i szczerość. O [illegible],
go [illegible] go dawniej.
Dodatek do Czasu R. 1857.
I kwartał brakuje.
II kwartał nic nie ma
III kwartał Wrzesień. [illegible].
Klonowski [illegible] wszystkie
[illegible] [illegible] w
Poznaniu wydał „Zbiór śpiewów
i melodyj kościelnych [illegible] wydanie
[illegible] [illegible]."
IV kwartał nic nie ma
Dodatek r. 1858.
I kwartał, II, III i IV kwartał nic

Czas r. 1857.

Czas N 11 z 15 Stycznia 1857.

W Warszawie wystąpił młody skrzypek N. Dziewulski i został uznany za ucznia [illegible] Baranowskiego dobrego skrzypka i dobrego nauczyciela.

Czas N 30 z 7 Lutego 1857

Przybył do Krakowa na koncerta artysta śpiewak Hieronim Salamoński

[illegible] on pierwotnie [illegible] [illegible] w Ameryce a znany z działalności owe we Włoszech i Paryżu. Urodzony w Krakowie wyjechał młodym bardzo wiekiem za granicę do Francji a [illegible] zobie[illegible] do śpiewu i muzyki zaczął go już w tym kraju rozwijać i kształcić.

Następnie w r. 1838 [illegible] do Ameryki nie tylko nie zaprzestał kształcić swego talentu lecz nawet

zyskał szacunek jako człowiek i zna-
nie jako artysta. Otrzymał obywatelstwo
Stanów Zjednoczonych i miejsce w opera
Miejskiej w Nowym Yorku jako pierw-
szy baryton. Następnie dawał koncerty
w Nowym Yorku, w Albany, Bostonie
i innych miastach Zjednoczonych Stanów
przez publiczność i krytykę przyjmowany
sympatycznie. Zwłaszcza wydarzenia
miasta Bostonie i pierwszej miej-
scowej szkoły śpiewu występując
razem z pierwszymi artystami
miejscowymi Bostonu oceniany mi,
Końcem jego tournée wypadłego r. 1850
Krótkim publicznym do Włoch gdzie
a mianowicie we Florencji przebywał
lat 5 kształcąc się pod kierunkiem
sławnego nauczyciela Piotra Romani.
Kilka razy dał się tam słyszeć publicznie

a śpiew jego przyjęła krytyka i publiczność
bardzo pochlebnie. Na początku roz-
tegorocznego roku wyjechał nasz artysta,
do Paryża gdzie dał kilka koncertów
krytyka przychylna. Wreszcie do
Florencji zaangażowany został
jako pierwszy baryton do miejscowej
opery na cały bieżący karnawał.
Dziś pożegnał wszystkie miłe nam
swe miasto i którego opuszczając przyjęli
go tak licznie potem ...
Czas N° 61 z 15 Marca 1857
Na tut. wyst. sztuk pięknych w Krakow-
ie się pomiędzy innemi i p.
Rajchmana portret Szkilińskiego
Czas N° 71 z 28 marca 1857
W Warszawie odbył się koncert Lotto
młodego skrzypka Parodowskiego dalej
Ferdynanda Dulkena pianisty.

64.

Dzien. N 78 z 2 Kwietnia 1857

~~[illegible]~~ Warszawa. Koncert Kontskiego nie
szczególnie się powiódł. Na koncercie
tym występowała jako śpiewaczka pora
pierwszy panna Dowiakowska. Głos ma
miły, szczególniej w średnich ale potrzebuje
jeszcze pracy i wyrobienia.

Dzien. N 162 z 21 Lipca 1857.

W teatrze grał temi dniami na skrzy-
pek Mieczysław Karłowski, ten, który
był w Wiedniu [illegible] [illegible]. Gra jego
pełna smaku, tej i wdzięku w stylu
Lipińskiego, nie goni za efektem, nie
szuka trudności by się niemi popisać,
zręcznie atoli gdy się trafią pokonywa
je niby od niechcenia.

Feliks Lipiński, skrzypek, po powro-
cie z Rosyi przyjechał i do Warszawy
gdzie da koncert.

Roz. N 179 z 6 Sierpnia 1857.
W sprawozdaniu konserwatoryum
muzycznego o uczniach z egzaminów z rok[u]
bieżącego znajdujemy między innemi do
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] się pod nazwiskiem
~~treści~~: Bieńkowskiego Alojzego
z odznaczeniem do premium i Bandy
Szymona z postępem bardzo dobrym
w obydwóch przedmiotach konserwatoryum muzycznego.
Roz. N 191 z 20 Sierpnia 1857.
W konserwatoryum muzycznem w
Warszawie odznaczyli się Kotowski
Karol skrzypek otrzymał premium
a Markowski Andrzej także
skrzypek z postępem bardzo dobrym.
Roz. N 218 z 25 Września 1857.
Solista Lipiński w przejeździe przez
Kraków dał koncert i udał się do Warszawy
a następnie na [illegible].

Czas № 240 z 21 Paźdz. 1857

Pani Majeranowska z domu Hofman,
mowa, która po zasłużeniu się operą
w Krakowie występowała ciągle z
Gramią a ostatniemi czasy w
Berlinie pozbyła tam [illegible]
[illegible],

NB W Krakowie zdaje się mieć Dr Salomon-
ski jako nauczyciel śpiewu.

Czas za Grudzień brakuje.

Czas rok 1858.

Czas № 6 z 9 Stycznia 1858.

Dla Panny Klotyldy Bogdanowicz
z okazyi jej zbawienia z Warszawie
~~[illegible]~~ przydzielony został przez pana
z najpiękniejszych mazurków
Chopina mała prosząc piękny
wieńczyk. Który nosi tytuł
Lubię Śpiewać.

Lubię śpiewać, gdy wiosenka,
Wita pierwszy kwiat z osłonki;
Do najmilszej tej piosenka,
Rzewnie w majowy piękny dzionek.
Lubię śpiewać letnią porą
Choć w którym się obcą głoszę;
Jako w polu też się złocą
Promiennym słońcem kupne kłosy.
Lubię śpiewać każdej doby
I wśród każdej zawsze strzechy
Czy to smutno - i smutek każdy -
Czy wesoło - wśród radości
Ale kiedy do was wołam,
Do rodzinnej mej krainy
To najmilej tu i owdzie
Dla współbraci i drużyny.
Jak śpiewało dziewczę młode
Ponad brzegiem tej doliny
Kiedy patrząc w modre wody,
Przyglądając się kaliny

O nadniemeńskim Dzwonecku
Gdzie na świat Pański wstawał
Wzniósł nad domami nasz skowronek
I dla braci, dla małych.
Zawsze przeszło w inne strony
O skowronku w innym świecie.
Tylko owej piosnki tony
Wiodą nam dotąd jak przed laty
Zagrzej kiedyś do naszego serca
Do rodzinnej swej krainy
Znowu piosenkę nam zanuci
Dla współbraci i Dziewczyny.

Orzeł № 61 z 16 Marca 1888.

Donoszą nam z Paryża że bawiący tam ob. Niemcewski dajé tam dnia 20 Marca br. koncert w sali Pleyela. Dziennik paryski „France musicale" największej powagi wyraża się o tym koncercie bardzo pochlebnie

pisze między innemi: Powiada on (Biernacki) rozwinął artystycznie w najwyższym stopniu. Jest to natura potrzebująca która zakłada na pełności" i t.d.

Gazeta Lwowska № 212 z 15 Września 1889

Bogucki Aleksander poleca swój znany od 26 lat skład fortepianów w swym lokalu Kolińska l. 20 Kraków.

Czas № 97 z 29 Kwietnia 1858

między amatorów Jan Kleczyński uczeń Józefa Krzyżanowskiego (fortepianista) szybkie robi na fortepianie postępy. Przed kilku laty w publicznym koncercie na cel dobroczynny występując już wtedy wielkie powszechne zadziwienie, dziś zaś powzięte o nim nadzieje w zupełności się spełniły w którym to celu da podobny koncert — uczniom pełni zaszczyt.

Czas N 136 z 18 Czerwca 1858.

D. 6 Czerwca b.r. umarł w Pradze literat austr. i muzyk Ludwik Ritter de Rittersberg który już w 1841 przez kilka lat prowadził w Lwowie Towarzystwo muzycz. Nauczył się po polsku i zbliżony z polską sprawą dał wydanie w języku niemieckim tłumaczenia tekstów wielu melodyi polskich których dziewano i poezye a mianowicie Zaleskiego i Siemieńskiego.

Czas N 152 z 8 Lipca 1858.

Po długiej nieobecności powrócił do kraju Gabryel Rożniecki po-niekąd znany muzykom kompozy-torów. Znajomość muzyki wielka a melodye i orkiestrowanie mistrzowskie.

Czas N 158 z 15 Lipca 1858.
Opera wileńska [illegible] do Warszawy.

Czas N 169 z 28 Lipca 1858.
[illegible] popisy aktorów śpiewu [illegible] [illegible] pod kierunkiem Franciszka Mireckiego [illegible] [illegible] [illegible].

Czas N 220 z 26 Września 1858
[illegible] Bogusławski pod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gdzie to ob. otrzymał z Klasy pierwszej medal (patrz „La Presse" z 20 Lipca br.). powrócił [illegible] do kraju [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

Czas N 260 z 13 Listopada 1858

72.

Wczoraj zmarł tu w 71 roku życia Wincenty Gorczykiewicz organista zamkowy znany z licznych swoich kompozycyj muzycznych. Zmarły przez wiele lat kierował orkiestrą zamkową. Pogrzeb jego odbędzie się jutro w sobotę na [illegible].

N. Skalmierzanki obraz narod. ze śpiewami przez Jana N. Kamińskiego, z której muzyka [illegible] grana była w Krakowie.

Dodatek do Czasu ze r. 1859 i 1860 nie zachowały się.

Czas r. 1859.

Czas N 4 z 6 Stycznia 1859

Gitarzysta Sokołowski Wołyniak daje w Warszawie koncerta.

Czas N 24 z 30 Stycznia 1859.

Mieczysław Ostrowski pianista obd.

wszystkie nauczycielka w krakowskiej szkole muzycznej.

Czas № 25 z 1 Lutego 1859.
Przybył tu z Warszawy Pan Chomanowski [illegible] skrzypek (uczeń Angora) który się tu z wystąpował w Warszawie w koncertach, i tu się odezwał w kościele między aktami.

Czas № 175 z 2 Sierpnia 1859
Odbył się popis szkoły śpiewu Dunieckiego.

Czas № 191 z 21 Sierpnia 1859.
Alfred Walda w piśmie swojem pt. „Narodowe tańce czeskie" wydanem w Pradze po niemiecku skreślił także początek nazwanego polki: w r. 183 któregoś młoda dziewczyna wiejska będąc w służbie w Elbeteinitz

w Czechach pewna wieśniaczka tańczyła tam sama przyśpiewując sobie. Taniec ten i melodya była jej pomysłu. Tameczny nauczyciel Józef Neruda obecny przypadkowo zapisał sobie melodyę i niedługo potem wszędzie tańcowano w Tynie na to tempo. Około r. 1835 taniec ten dostał się do Pragi i nazwano go tam polka z powodu zapewne nie-równego półkrokami z czego powstała nazwa polka. W 4 lata później kapel-mistrz Pergler przybył z kapelą swoją pułku do Wiednia sprowadził tam ten taniec który się bardzo podobał. W r. 1840 pierwszy tańczył tę polkę na teatrze operowym w Paryżu nauczyciel ~~Rabe~~ Raab z Pragi i stamtąd rozeszła się po świecie. Pierwszą polkę która się w kra-ju pojawiła wydał w Pradze Franciszek Hilmar nauczyciel w Kopidlnie.

Czas № 195 z 26 Sierpnia 1859.

D. 21 Sierpnia br. umarł w kąpielach w Bardyowie organista przy kościele N. Marji w Krakowie i zarazem muzyki kościelnej były nauczyciel śpiewu chóralnego przy gimnazyum Ś. Anny Józef Morawski. Zamiłowany swoim zawodem w czasach nawet kiedy fundusze na muzykę kościelną nie wystarczały regularnie, skupiał amatorów i z nimi wykonywał dzieła lepszych mistrzów. Zostawił wiele po sobie oprócz niektórych kompozycyi własnego utworu, które były przygotowane do druku chorały i stare pieśni nabożne przez niego zebrane, na których [illegible] dziś rzadko, [illegible] się dopro. —

W Warszawie ma się wkrótce przedstawić nowa opera p. t. „Wianki"

76.

kompozycji Warszawiaka Aleksandra Martina zmarłego niedawno w 31 roku życia. Libretto do niej dostarczył Grodecki.

Orzeł Nr 197 z 28 Sierpnia 1859.

W Karlsbadzie koncertowała: Klotz [illegible] Bogdanowiczówna z powodzeniem

Orzeł Nr 200 z 1 Września 1859.

W Warszawie niedawno wznowiono tu operę polską „Wianki". Muzykę do niej napisał nie żyjący już od 1856 Aleksander Martin, libretto Baltazar Grodecki. Opera ta w 4 aktach zawiera wiele miejsc bardzo pięknych i oryginalnych, z których nie pierwsze miejsce zajmuje modlitwa – ale obsada zaś była bardzo licha, mogąca zepsuć najlepsze dzieło mimo to muzyka jest piękna.

Czas № 206 z 8 Września 1859.
Na jednym z piątkowych wieczorów dawa-
nych przez Apolinarego Kątskiego, który
[illegible] a artysta [illegible] na stano-
wisko konserwatoryum [illegible]
[illegible] Helenę Zawiszankę
która w tych czasach po 4 letnim pobycie
we Włoszech wróciła do Warszawy. Śpie-
waczka ta zachwyciła wszystkich swym
głosem. Nakładem znanej [illegible]
J. Fontana w Paryżu wydał „Zbiór
śpiewów polskich z tow. fortep. kompozycji
Fryderyka Chopina, wiernie z manu-
skryptów oryginalnych.“
Czas № 214 z 18 Września 1859.
Z [illegible] rozpowszechnia się wydaw-
nictwo [illegible]
[illegible] w połączeniu z [illegible]
[illegible] i muzyki.

Czas № 288 z 16 Grudnia 1859.

Stanisław Serwaczyński umarł we
Lwowie 20 listopada 1859. Urodzony
1795 najprzód pracy ojca Michała
potem w Wiedniu pracy lat trzy
kształcił się w zakładzie [illegible]
Koncertami swemi we Lwowie i Kra-
kowie zwracał na siebie najpierw uwa-
gę znawców a później i miłośników
[illegible] Włoskie. Odwiedził po-
tem kilka [illegible]. W Węgrzech dłu-
żej bawiąc i nawzajem sam tak
Węgrów polubił iż [illegible] raz na zaw-
sze [illegible] przyjął tam obowią-
zek nauczyciela orkiestry teatralnej i
poświęcił się do [illegible] Instytutu
muzycznego. [illegible]
[illegible] do [illegible] i [illegible]
[illegible] we Lwowie [illegible] do Lublin

gdzie do r. 1858 mieszkał. Pomiędzy pisa-
nej "skrzynką" w przeszłym roku sprowa-
dzony przez rodzinę ciało do Krakowa
wydobywał się na kartkach z ostatnie-
go publicznego wystąpienia było w Truskawcu.

Czas r. 1861

Czas N 5 z 6 Stycznia 1861
D. 6 Stycznia w teatrze „Wieśniaczki czyli
Krakowskie Wesele" Obrazek ludowy Ko-
ściuszkiego w 1 akcie przerobiona
przez Krystyna hr. Ostrowskiego
muzyka W. Ślagórskiego Ka-
pelmistrza teatru pod dyrekcyą
Offenbacha Jest to pierwsze przedsta-
wienie muzyka ludowa w całem
niepewna tu tylko zachowana.

Czas N 26 z 31 Stycznia 1861
W Warszawie występuje dobrze
przyjmowany chór między którymi polka

Chrzanowski [illegible] dawna,
dzielnego Warszawskiej [illegible]. Wyjechał
on do Paryża do [illegible]. Od małego
i kształcił się pod kierunkiem Mickiewicza.
Niedawno pisał Mickiewicz do ojca Ch.
że syn robi znaczne postępy, nie mogąc
się nachwalić jego [illegible] ale dodał
zarazem [illegible] z temi obrazami które
obecnie posyła mi [illegible] daleko z [illegible].
[illegible] ale dobrze obrysowane ma po=
[illegible]. [illegible] nie ma z [illegible]
gdyż się [illegible] [illegible] [illegible].
Ta [illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] na obrazach.
Środa 20 z 6 lutego 1861.
Wczoraj [illegible] na obrazy.
Król [illegible] [illegible]
Lotki [illegible] [illegible] konserwatorym
Paryskiego.

Czas N 37 z 14 lutego 1861.

Wygnany z kraju w Paryżu mieszkający ziomek nasz Edward Chojecki zabiera się do przełożenia na język francuski libretta z opery „Krzyż wojskowy” Jest to muzyka Gabryela Rożnieckiego a słowa Aleksandra Niewiarowskiego — P. Chojecki chce ją w Paryżu wystawić.

Czas N 42 z 20 lutego 1861

Odbył się na cel dobroczynny koncert amatorski pod kier. Salomonińskiego i za współudziałem —

Czas N 59 z 12 marca 1861.

Salamoński który wraz z żoną swą znakomitą pianistką od lat kilku brał udział we wszystkich koncertach na cele dobroczynne daje d. 17 bm. koncert na swój dochód.

Czas N 114 z 19 maja 1861.

Krakowskie Hejnały. Za czasów stosunków naszych z Węgrami (w XIV i XV wieku) upowszechnił się w Polsce zwyczaj witania poranku pieśnią do N. Panny z wież na trąbach grywaną. Sama też nazwa tej pobudki z węgierskiego pochodzi, „hejnał" oznacza po węgiersku jutrzenkę. Za Stefana Batorego upowszechniły się hejnały w wojsku a stąd przyszło nawet zastępować w kościołach starą pieśń Boga Rodzicy. Z XVI wieku dochowało się wiele zbiorów naszych hejnałów obok pieśni żołnierskich i kościelnych. W Krakowie grywano hejnały z wieży maryackiej przez cały tydzień zaczynając zaraz po północy aż do świtu. Trąbienie to dotąd się u nas zachowało pomyślnie przed kościołami od prostów w czasie procesji,

-czy Bożego ciała i przez cały miesiąc
maj od 5 do 6 rano. Grywanie
w wigilię Wszystkich świąt według
woli tych fundatorów, płaca je proboszczowie
z własnych [illegible]. Trąbiono hojniej
na wieży Maryackiej przez sześć let-
nich miesięcy, dopóki łożyła na to
pani Warwaty właścicielka domu
w rynku „na Baranowem" zwa-
nego. Po jej śmierci granie majowe
jako bez funduszu a trębacze sami
wybierają dla siebie lichą płacę
od niektórych obywateli parafii.
Granie z wieży podczas oktawy Bo-
żego ciała opłaca się procentem
(30 złp) od sumy 600 złp. ulokowa-
nej przez ks. Jacka Krzyżanowskiego
na domu pod l. 561/179. Uposaże-
nie dzwonnicze dopiero od r. 1809.

Grywana kilkakrotnie dziennie z wie-
ży Mariackiego kościoła na święto po-
święcenia kościoła (11 Lipca) i
przez całą oktawę Wniebowzięcia N. P.
M. (15 Sierpnia) opiewa Arcybiskupa funda-
tor i ogólnych fundatorów kościelnych.
Kościół Ogrojcowy (przy kościele Św.
Barbary) grywają podczas od-
prawianych tam mszy św. Na
Zwierzyńcu tak bije w nocy o 12tej
w wigilię Bożego Narodzenia ogłasza-
jąc mszę pasterską. Grywają kopią
ją z wieży częstochowskiej i przed
kilku kościołami Dawnej Diecezji
Krakowskiej w Królestwie Polskiem.
Wytrąbywają ją dotąd [illegible] na po-
budkę, jak niegdyś na ukraińskich
Kresach. W Pol [illegible] (w [illegible]
[illegible] (Mokotowa) [illegible] [illegible]

trzech najnowszych na świętą Boga by-
in tę porę gorączkowania napi-
sanych. W N. 84 Tygodnika Illustro-
wanego ob. podano artykuł o
pieśniach najnowszych. Dołączono
tam 7 nut najnowszych pieśni
St. Moniuszki napisanych na forte-
pian z dostarczonych mu melodyj.
Są to nuty do pieśni: "Przenajświętsza
bądź pochwalona" "Cudowna
matko" "Bądź pochwalona" "Weź
się w opiekę" "Królowo Polski"
"Najświętsza zapisanym" "Wi-
taj pokorna" "Królowo nasza od
Boga obrana".
Czas N. 178 z 6 Sierpnia 1861
~~Pakotowski~~ Pierzanowski wyje-
chawszy z Warszawy odbywa podróż
tajemnie po Galicji.

Do Ostatniej chwili: ~~Wstawka. Utworem sztuki~~
~~według Kraszewskiego~~

Czas N 259 z 10 listopada 1861.

Wstawka z utworu pana Kraszewskiego. N.B. Do Ostatniej chwili Kraszewski zamieszcza się według jego poglądu: „utworem sztuki jest to co z pewnych pierwiastków wyniknie gdzie myśl matematycznego początku nie opisywała wyjaśniona potrzeba tworzenia.

Czas N 260 z 12 listopada 1861.

Przybył do nas Jan Styczyński dawniej członek tut opery polskiej z [illegible] opery warszawskiej wracając z Kijowa a teraz się udawa gdzie dawać koncerta kameralne on w swem mieście rodzinnem dał kilka koncertów. Jest on uczniem szkoły Mireckiego.

Czas N 268 z 21 listopada 1861.

W piątek jako w św. Cecylii patronki

muzyków odprawiła się w kościele ŚŚ. Anny
wotywa w której amatorowie muzyki
i szkoła muzyczna pod dyrekcyą
seniora braci muzycznej p. Ploszke
wykonała Beethovena Mszę e dur
Czas № 282 z 7 Grudnia 1861.
Dzisiaj koncertant p. Bielnacki -
wykonał piękną swą kompozycyą
„Wspomnienie pieśni gminnych“ -
Czas № 294 z 21 Grudnia 1861
K. Lipiński umarł w Urłowie d.
16 bm

Czas rok 1862.

Czas № 9 z 12 Stycznia 1862.
Otrzymujemy następujące pismo:
Szanowna Redakcyo! O zamieszczenie ni-
niejszego sprostowania w najpierwszym
№ Dziennika Czas pod rubryką Kronika
upraszać ośmiela się:

W doniesieniu o zgonie ś.p. Karola Lipińskiego
w Kuryerze z dnia 20 grudnia 1861 r. w
N^ro 294 Czasu znajduje się fałszywe po-
danie co do posady jaką ś.p. zgasły mógł
w Dreźnie zajmować. Nie był bowiem
podrzędnej posady tamże Dyrektora mu-
zyki nie zajmował, gdyż od 1. Stycznia 1839
roku po dzień 1szy Maja 1861 w którym
to ostatnim dniu dopiero z czynnej służ-
by w stan emerytalny przeszedł, zajmo-
wał zawsze posadę 1go Koncertmistrza
król. saskiej nadwornej Kapeli tj.
Szefa muzyki nadwornej instrumental-
nej. Drezno d. 7 Stycznia 1862
Gustaw Karol Lipiński W. P. D.
Czas N^r 26 z 1 lutego 1862
W Tarnowie odbył się 23 Stycznia br. Kon-
cert na cel dobroczynny ze współudziałem
skrzypka Tytusa Taskinowskiego.

Czas N 47 z 26 lutego 1862
Wczoraj odbył się koncert amatorski
na korzyść ubogiej młodzieży akademickiej
na którym wziął udział pianista
<u>Józef Dulęba</u> uczeń konserwat. parys-
kiego publicznie była gra jego za-
słuchana — odznacza się piękna prze-
mową, wystąpił on po raz pierwszy
publicznie w kwietniu wystąpił
po raz drugi.
Czas N 97 z 27 kwietnia 1862.
28 kwietnia odbędzie się koncert
w którym weźmie udział, skrzypek
<u>Polaski</u> znany zarówno jako kompozy-
tor tej pieśni [illegible] uczeń
na gitarze Szczepanowskiego.
Czas N 97 z 27 kwietnia 1862
[illegible] ,,Wesoło na pomieszcze-
Krotochwila ze śpiewami w 1 akcie

przez Majeranowskiego (muzyka W.
Szalagórskiego kapelmistrza teatru.

Czas N° 116 z 26 Maja 1862.

Brat zabitego dn. ... artysty dramatycznego
Szymon Benda który się ... zaś mu-
rzyn wrócił po kilkoletniej nieobecności
do rodzinnego miasta odbywszy z po-
stępem całą ... ... teatrów,
w którym ... ... w Wiedniu.
Benda zamierza tu otworzyć ... ...
muzyczny ... ... grę na
fortepianie.

Czas N 124 23 ~~...~~ Maja 1862.

D. 29 kw. o godzinie 6¼ po południu
zmarł ... profesor szkoły śpie-
wu dramatycznego i kompozytor
Franciszek Mirecki liczący lat 71.

Czas N 125 1 Czerwca 1862.

Wczoraj o godzinie 5 po południu odbył się

pogrzeb Franciszka Mireckiego przy bardzo licznym udziale publiczności. Nad grobem przemówił jego [illegible] przyjaciel z obecnych.

Czas N° 129 z 6 Czerwca 1862.

O ś. p. Franciszku Mireckim podajemy niektóre szczegóły jego życia. Urodził się około r. 1791. W pierwszych latach okazywał zdolność do muzyki i pobierał naukę gry na fortepianie. W r. 1800 młodzieniaszkiem będąc grał publicznie pierwszy swój koncert, na którym wykonał koncerto Haydna i sonatę Beethovena ztąd wspo-mnianym Gozzelli. Niezależnie od muzyki ukończył gimnazyum Śt. Anny i odbył naukę uniwersytecką. W programie publicznego popisu uczniów szkoły departamentowej krakowskiej

z r. 1812 [illegible] i był magistrem
i pozostając w szkole uczył języka greckiego
w klasach IV V i VI. W r. 1814 udał
się do Wiednia i tam poświęcał się
muzyce pod Hummlem, mianowi-
cie oddając się i do jego kompozycji.
W tym czasie był zaproszony przez ks.
Józefa Ossolińskiego na wieś, gdzie
zajmował się układaniem jego księ-
gozbioru. Przez dwa prawie lata przeby-
wał we Wiedniu wydał 7 sztuk muzy-
kalnych. Potem udał się do Wenecji gdzie
przebywał aż do r. 1817 oddając się i sztu-
[illegible]. Był i w Mediolanie gdzie
z dziełami muzycznemi wystąpił. Gdy Paryż
stał się już siedliskiem wielkich mu-
zyków aż Mirecki pospieszył tam i
był uczniem a potem przyjacielem
Cherubiniego. Ta epoka jego najszcz-

miejsca, gdzie ogłosił 14 dzieł swoich mu-
zycznych, gdzie pokusił się o pierwszą o-
perę do Kniaźnina „Cyganów".
W r. 1822 wrócił do Mediolanu i pracował
z dwiema artystkami. Zwiedził
potem Florencję, Rzym, Neapol w ce-
lach muzycznych. W r. 1826 jako dyrektor
opery znajdował się w Lizbonie i tam wy-
stawił swoje dzieło „I due Forzatti".
Po śmierci króla Portugalskiego Don
Juana VI zwiedził Anglię, potem
przebiegł Francję i osiadł się w
Genui, gdzie był nauczycielem śpiewu.
W tem mieście ożenił się. W r. 1838
zawezwany był przez rząd krakowski
aby do objęcia szkoły śpiewu dramat.,
czynnie na nowo ustanowionej w Krakowie.
Którego jego tu pobyt i przez znaczną za
mniej więcej mniejszej publiczności.

Czas N. 135 z 13 Czerwca 1862.
Dowiadujemy się że między [illegible]
[illegible] Józef [illegible] [illegible]
[illegible] po wszystkiego [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] publicznie
[illegible] na dworcu.
W [illegible] b. zjechała do Krakowa
opera włosk. pod dyrekcyą p. Merelli
z [illegible]. po raz pierwszy
Czas N 213 z 16 Września 1862
Znany z muzyki i w innych prowincyach
Leopold [illegible] znany także w artystycz-
nym świecie niemieckim gdzie na kilku sce-
nach występował da 17 b.m. koncert w Stat.
teatrze. W koncercie tym wezmie udział
młody pianista Kazimierz Hoffman
Czas N 258 z 9 Listopada 1862
W Frankfurcie n/M. dawał [illegible]

Pasierowski Ks. Wł. [illegible] Krzyżyk Polski wraz ze zdjęciem panny Teofili[?] a krzyżyk umieszczona wyraża się podobnie[?] [illegible] przydomkiem „Znakomity Krzyżyk". Czas N 296 z 25 grudnia 1862.

Dnia 20 listopada 1862 odbyła się w Pradze czeskiej w małej auli Carolinum wobec licznej publiczności promocja p. Wł. Gustawa Zieleńskiego na stopień Dra Filozofii. Z. ubiegał się o ten najpiękniejszy zaszczyt akademicki jako człowiek zdolny i przedewszystkiem[?] [illegible] się umiejący. Najświeższym jego dziełem wyszłym nakładem[?] wydawcy Hofmana w Pradze „Pieśń pieśni[?]" Kościuszki[?] [illegible] — z tekstem czeskim i polskim przekładem Lucyana Siemieńskiego [illegible].

Czas r. 1863.

Czas N 22 z 28 Stycznia 1863.
Niederrheinische Musikzeitung wychodzący w Kolonii pod redakcją prof. dr Bischoffa zamieszcza artykuł przychylny o pianiście i kompozytorze Aleksandrze Zarzyckim, wspomina o jego koncercie z 1860 w Paryżu a ostatnio Zarzycki jako kompozytor i wykonawca odniósł sukces tej zimy w koncercie w Kolonii i innych miastach niemieckich które zwiedził objeżdżając. Obecnie jest w Lipsku stamtąd ma się udać do Belgii, Holandii a następnie Francji.
Czas N 27 z 4 Lutego 1863
Stanisław Mirecki zamianowany został profesorem śpiewu dramatycznego przy tut. szkole śpiewu prowadzonej po ojcu Franciszku.

z świetnym tłem [illegible]
Przegląd (Lwów) N° 220 z 14 Września 1889.
Władysław Sachocki emeryt zmarł we
Lwowie. N.B. Sachocki według karty formiar-
nej (i plakaty) był członkiem lipskiego Kon-
serwatoryum emerytowanym zmarł w
Stanisłówce koło Mostów Wielkich
u swego szwagra Adolfa Łazyńskiego
na dniu 21 Września 1889 w wieku
69 lat. N.B. Sachocki był około r. 1870
przez czas niejakiś nauczycielem śpiewu
w lwowskiej szkole realnej.
N.B. Wyraźnie pomyłką drukarza na
plakatach wypisano imię jego: Sachocki
Czas N 160 z 17 Lipca 1863.
Dnia 16 Lipca 63 zmarł Dyrektor
niegdyś opery polskiej w Krakowie
Walenty Szlagórski w 62 roku życia
Czas N 173 z 1 Sierpnia 1863.

W Przemyślu odbyło się nabożeństwo
żałobne za poległych stosownie do wiary,
przy śpiewie mięszanym pod kierow-
nictwem Ratyńskiego nauczyciela
muzyki w Przemyślu.

31 Lipca odśpiewano w Wieliczce
mszę żałobną kompozycji Alojzego Bieńkowskiego
przez chór amatorów

Czas № 231 z 10 Października 1863.

Kraków pod dyrekcyą Miłaszewskiego
„Bartoszowianki” czyli [illegible]
komedyę operę w 3 aktach J. N. Kamiń-
skiego z muzyką J. Weigla

Czas rok 1864. od Stycznia do Kwietnia brak.

Czas № 12 z 15 Kwietnia 1864

W Warszawie Ignacy Dobrzyński
wykonał orkiestrowo Konrada Wallenroda
utwór uznany który niestety i nie ma go
przytoczę.

Czas N 24 z 29 Kwietnia 1864.
W wielki piątek wykonano była w koś-
ciele Ś. Norberta muzykę pasyjną —
pod dyrekcyą Stanisława Mireckiego.
Czas N 27 z 3 Maja 1864.
Dawniej grywano w Krakowie hejnały
jako pobudkę wojskową każdego poranku
o świcie, ze wszystkich bram otaczających
miasto, z wieży mariackiej wytrąby-
wano je przez cztery strony zaczynając
zaraz po północy aż do świtu. Trąbiono
także z wieży mariackiej hejnały przez
6 letnich miesięcy dopokąd Turyli na to
różni, a niedawno pani Warratowa
właścicielka domu w rynku pod l. 14
(dawniej 43) zwanego na Berarowem
właściwie zaś Berarowem od rodziny
Berarów z których jeden był posłem
Rzeczypospolitej do Konstantynopola.

Po jej zmniejszeniu pozostawiona jest
bez fundamentu a trzeba było wszystkimi
wybierać sobie płacę od niektórych dy-
rektorów parafii.

Czas N 208 z 8 Grudnia 1864.
Tamże donoszą umarła w Korzelowicach
w pobliżu Krakowa Klotylda Croissé
i Anna Bogdanowiczówna śpiewaczka
artystka, której piękny talent nie tylko
naszej publiczności ale i za granicą
był znany. — Włoskiej Opery.

Czas N 224 z 29 Grudnia 1864.
W krótce będzie występować o dwu ...
w Krakowie na skrzypcach Franciszek
Szypek cudowne dziecko który już na
koncercie zyskał sobie imię niezwykłe.
Przyjeżdża on do Warszawy.

Czas N 225 z 30 Grudnia 1864
D. 22 Grudnia b. r. zmarł w Warszawie

Wojciech Stoczyński prowadnik orkiestry w Katedrze Warszawskiej Ś. Jana znakomity kompozytor muzyki kościelnej, twórca mszy i oratoryów znany ze prostoty w polskiej lecz nie przedarły się za granicę okresie. Stoczyński dla lat blisko 25 prowadził orkiestrę kościelną a dawniej poświęcał się kompozycyi. Kompozycye jego nie są drukowane. Zostało po nim wiele manuskryptów między niemi msze i oratorya. Stoczyński urodził się w Olkuszu w Krakowskiem d. 15 kwietnia 1806 a pod r. 1825 uczył w Puławach w szkole nauczycieli wiejskich i organistów. Po zniesieniu tejże szkoły i zabraniu Puław konfiskatą przeniósł się do Warszawy i dawał bezpłatnie naukę muzyki i śpiewu przez lat kilka

w Zakładzie ciemnym z tąd r. 1840 prze-
wodniczył orkiestrze Katedralnej.

Czas r. 1865.

Czas No 5 z 6 Stycznia 1865.

Opera Dunieckiego „Panowie Kro-
lowej Marysieńki" została przełożona
na niemiecki i kompozytor otrzymał
wezwanie do Wiednia aby osobiście,
przy jej [illegible] na scenie przewodniczył.
Dnia 4 Stycznia dał koncert skrzypek
Franciszek Ślipek. [illegible]
prowadzenia smyczka ton ma
czysty i pewny a [illegible]
staranne. [illegible] melodya w
wytrwałe z ogniem i [illegible],
mimo że w tak małej [illegible]
za efektem pokonuje wszelkie
trudności. Dał 4 koncerta.
Akompaniował mu pan Germasz

Kur. № 36 z 14 lutego 1865.
W teatrze pomiędzy aktami odegra
orkiestra uwerturę z operetki
Żołądź miejskiej niegranej „Sąd u
Burmistrza” (muzyka Alojzego
Bieńkowskiego libretto Napo-
leona Chmielskiego.
Kur. № 40 z 18 lutego 1865
Dodat. Warsz. donosi że znany
muzyk przyjaciel Chopina i wydawca
dzieł jego Juliusz Fontana
zaniemógł w Paryżu.
Kur. № 42 z 21 lutego 1865.
Dziś odegrają w teatrze na dochód
panny Szynglarskiej po raz pierwszy,
nowy dramat ks. L. Szczepańskiego
pt. „Banita”. Muzyka J. F. Gruniewicza.
Kur. 22 lutego Dwa koncerty
Józefa Dulęby.

Kur. N 88 z 13 Kwietnia 1865.

W Medyolanie popisywał się tamże jako barytón Wł. Edward Müller z Warszawy. Wrócił on niedawno z Rio Janeiro gdzie należał do składu opery włoskiej z powodzeniem (szczególnie [illegible] góra):

Kur. N 94 z 25 Kwietnia 1865

Dziś w teatrze „Komik mimowolny" obrazek ludowy w 1 akcie ze śpiewkami przez K. K. muzyka Piotra Stu-dzińskiego

Kur. N 118 z 24 Maja 1865.

Wł. Edward Müller rodem z Warszawy tenor w muzyce wykształcony wy-stępował w Warszawskiej operze z powo-dzeniem. Przed laty dla lepszego wy-kształcenia pojechał do Włoch bawił długo w miastach włoskich w Medyolanie. Na-stępnie udał się do Rio Janeiro gdzie

stawa jego dosięgła ogromnych rozmiarów
Nadewszystko wszystkim [illegible]
z ogromnem powodzeniem [illegible]
później obdarzony przez Cesarza kon-
cesyą spółki [illegible] a przez ce-
sarzowę [illegible]
[illegible]
[illegible] obszerniej
[illegible] Biografia Millera
zawiera o tym N-rze więcej szczegółów %.
Czas N. 137 z 18 Czerwca 1865.
Ze Lwowa. Dnia 11 Czerwca br. odbyło
się ogólne zgromadzenie akcyonaryuszów
[illegible] Lwowskiego Tow. [illegible]. Posiedzenie
zagaił Dyrektor Tow. p. Tchórzewski w
którem z powodu wyjątkowego położenia w
jakiem kraj nasz się znajdował [illegible]
[illegible] dopiero na [illegible] kraj [illegible].
Ze sprawozdania:

106.

Statystyka Tow. w ~~[illegible]~~ członkach

r. 1863	– 140	wspierających	116	czynnych
1864	148	"	126	"
1862	215	"	104	" .

Majątek zakładowy Tow. zmniejszył się w trzech ostatnich latach o 724 Złr. Niekorzystny ten stan tłumaczy się wystąpieniem ostatnich wypadków i wszystkim już znanych kryzysów. Z uwagi że Tow. nie oparte dotacyami jedynie na dyletantyzmie miejscowym a przeto zawisło od liczności pojedynczych osób nie obiecuje ono wznieść się do stanowiska konserwatoryum. Wystosowana przeto została prośba do Sejmu by utrzymanie tego zakładu przyjąć raczył na stałe fundusz krajowy ale rzecz ta z powodu odroczenia Sejmu załatwioną być nie mogła.

Warszawskie, które było od r. 1863 do 83
i od r. 1864 do 97. Dalej zastanawia się
nad wnioskiem Wincentego Pola przedło-
żonym przez tegoż na wykładach publicz-
nych „o historji muzyki kościelnej”
w celu szerzenia i podniesienia muzyki
kościelnej utworzył się w Tow. osobny wy-
dział, któryby się zajął wypracowaniem
projektów do utworzenia szkoły orga-
nistów. Wskutek tego wydział wyłonił
z grona swego komitet złożony z 5 osób
(między tymi Mikuli i Pol) i polecił im
wypracowanie odpowiednich wniosków.
Do realizowania projektu zabrało się w
trudności pieniężne. Zostały przeto
zredagowane rozliczne prośby do kon-
systorzów, kolatorów i proboszczów para-
fij, aby raczyli zachęcić duchowieństwo
do czynnego w powyższym celu udziału.

Sprawozdanie kończy wnioskiem aby
w uznaniu niezmordowanej pracy i wy-
sokiego artyzmu objawić Ks. Mikolowi
cel dyr. publiczne podziękowanie.
Z radością przyjęto ten wniosek i ks.
Rektorowi oklaski za gorliwości posłali.
Poczem przystąpiono do wyborów dyrektora
i wydziału. Na 68 głosujących obrany
został dyrektorem 64 głosami Książe
Leon Sapieha. Do wydziału wybrano
jako członków rzeczywistych
Dr Czajkowskiego, Wilda, Dr Mądej-
skiego, Dr Rejskiego, Rydlowskiego, Dr
Pfeifera, Dr Kaliczoka, X Dołęgowskiego
Ławrowskiego, ~~[illegible]~~ Wackowskiego Tytusa
jako członków czynnych Skalimowskiego
Schwarza X Romanowskiego, Ma-
linowskiego, Lorenza i Morawskiego a.
i N.B. ~~[illegible]~~ Zdecydowano przerobić statuta
które uchwalone r. 1857 przez zwyczajne obecnie
wprowadzając nowe dziś [illegible]

Czas N 157 z 9 lipca 1865.
„Hasło" donosząc o objęciu teatru krakowskiego
przez hr. Adama Skorupkę donosi o po-
zyskaniu dlań p. Zawiszanki i Ma-
jeranowskiej w Warszawie. O tem może być nie
może gdyż Zawiszanka zawarła już
z Dawnamnową w Berlinie.

Czas N 167 z 25 lipca 1865
Z 6 bm. odbędzie się w kościele S. Anny nabo-
żeństwo podczas którego trut szkoła mu-
zyczna pod kierownictwem prof. Blaszke
razem z amatorami wykona mszę
Tischera etc.

Czas N 171 z 29 lipca 1865
Odbywają się teraz popisy szkoły śpiewu
dramatycznego pod kierunkiem
Mireckiego

Czas N 179 z 8 Sierpnia 1865
Kazimierzow Teatr krakowianin

którego dał wielu z amatorów Warszawy
i jest zastępcą Dyrektora chórów teatr.,
~~ncj~~ opery napisał muzykę do pieśni
X. Prusinowskiego do Matki Boskiej.
Czas z 23 Sierpnia 1865
W Krynicy koncertuje Szczepanowski
Czas № 208 z 13 Września 1865.
1 Paźdz. br. rozpoczęły się przedstawienia,
na otwarcie teatru pod przewodni-
ctwem ks. Skorupki. Duniecki
objął kapelmistrzowanie teatru. N.D.
Na pierwszem przedstawieniu dn. 1
Paźdz. grała kapela wojskowa pod
Dyrekcyą Dunieckiego
Czas № 237 z 17 Października 1865
Dano po raz pierwszy operetkę Dunie-
ckiego „Paziowie Królowej Marysieńki"
pod Dyrekcyą kompozytora.
Czas № 239 z 19 Października 1865.

Zawiera ocenę i krytykę przedstawie-
nia Państwa Damięckiego —
Pani Kopecka dawniej panna Hoffman
siostra Majeranowskiej i pianisty
Hoffmana ~~pani~~ dziś gra małe role mło-
~~[illegible]~~ panna Morska skończy drugi
rok na scenie dobrze grała.

Czas N 257 z 10 listopada 1865

Młody pianista Józef Dulęba uczeń
konserwatoryum praskiego a na-
stępnie paryskiego, zamierza przed
wyjazdem swym do Peterburga dać
dwa koncerta w Krakowie. Dziś.

Czas z 12 listopada 1865

St. Szczepanowski da się usłyszeć w
przyszłym tygodniu w koncercie na
gitarze i wiolonczelli.

Czas z 16 listopada 1865

18 b.m. wystąpi z koncertem p.

Sadowska wróciła śpiewaczka
która z wielkim sukcesem przyjmowaną
na scenie Warszawskiej.
Czas 26 Listopada 1865
W ciągu miesiąca przedstawiano
Pariasa Kamieńskiego 6 razy.
Czas N 279 z 6 Grudnia 1865.
Korespondent do Gazety Warszawskiej
donosi że Merkel zamierza robić
operę w Warszawie, tymi dniami
dano dymisję ulubionemu tenorowi
Dobrskiemu a do Gazety Narod.
donoszą że otrzymali dymisję Dobrski
Troszel i oprócz tego 11 osób jeszcze.
Ławrzeńska śpiewa w Niemczech
Ołdakowska w Moskwie, i Sado-
wska niedawno wyjechała za granicę
Cza N 288 z 17 Grudnia 1865
[illegible] wiadomości [illegible] z wiel.

nie pochodzą przed nowego przemysłu
który się przerobił na korzystanie muzykal-
nym. Jak to Władysław Żeleński,
tańszki z Krakowa syn radcy trib-
sądu krajowego. Odbył studjów poli-
technicznych oddawał się muzyce, tudzież
się ostatniemi czasy w Wiedniu pod
Pirkhertem. Pierwsze jego przedsięwzię-
cie ... w Wiedniu wystąpienie
na wieczorze akademickim Lauba
zyskało mu ogólne uznanie
krytyki, ku wzniosłej zwiastując przyszłości

Czas R. 1866.

Czas № 1 z 2 Stycznia 1866.
W przyszły czwartek przedstawiona
będzie nowa opera „Odaliska”
z muzyki Dunieckiego
Czas № 7 z 11 Stycznia 1866
Zawiera sprawozdanie z Dunieckiego

114.

opery „6 Polaków".

Przegląd (Lwów) N 225 z 29 Września 1889.

Nowa śpiewaczka polska pojawiła się na deskach teatralnych. Jest nią panna Marta Jankowska świeżo zaangażowana do teatru w Groningen w Holandyi.

Czas N ~~8~~ 34 z 10 Lutego 1866

W kościele P. Maryi odśpiewano wczoraj wspaniałą kantatę na 4 głosy „Zdrowaś Marya" słowa X. Antoniewicza, muzyka utworem młodego kompozytora Bohdana Borkowskiego, który skończywszy nauki w konserwatoryum warszawskiem, na krótki czas przybył do rodzinnego miasta. Powiedziano nam że Borkowski napisał więcej dzieł kościelnej muzyki może je usłyszymy.

Czas N 48 z 1 Marca 1866.

Donoszą nam z Czerniowiec iż

siomek nasz Koziowski dał w
mieście tem koncert na skrzypcach
z wielkiem powodzeniem. Udaje
on się w podróż artystyczną do
księstw naddunajskich.

Czas. 56 z 9 marca 1866

Dziś odbędzie się zapowiadany
drugi koncert Józefa Dolęgi

W niedzielę wykonanym zostanie w
kościele P. Maryi wielki akord
"Salve Regina" ułożone przez Bogda-
na Borkowskiego na głosy z orga-
nami. Zaś w następną niedzielę
18 marca br. kantata na „Stab-
at Mater speciosa" na głosy i chóra,
z wykonaniem instrumentów smyczko-
wych, także tegoż autora.

Czas nr 62 z 17 marca 1866.

Wczoraj przedstawiono tragedyą w

116.
w 4 aktach Karola Szaprockiego z muzyką
Kan. Dmuszewskiego pt. „Hasło”.

Czas. N 67 z 23 marca 1866.

Dwaj kompozytorowie warszawscy pp.
Dobrzyński i Münchheimer
przygotowali świeżo nowe opery bez
względu do nas przedmioty z dziejów
obcych. Dobrzyński napisał operę
„Kiermaszyna ładowna” z czasów protek.
Karola Stuarta i sam prócz niego ułożył
libretto, p. Münchheimer również
operę „Stradiota” z dziejów wenec.,
kol. D. której napisał libretto Sosiń-
ski Dyrektor teatru.

Czas N 73 z 30 marca 1866

Pianista Zarzycki bawiący w Pozna-
niu i Warszawie dawał tam oraz
koncerta przyjechał na kilku dniami
do Galicji.

Czas N 79 z 7 Kwietnia 1866.

Dnia 8 Kwietnia przedstawioną będzie nowa opera Dunieckiego „Paknoś".

Czas N 85 z 15 Kwietnia 1866

Donoszą z Tarnowa że Szczepanowski wróciwszy z Wiednia dał w Tarnowie koncert dnia 12 bm. a drugi da 17 bm.

Czas N 94 z 26 Kwietnia 1866

„Paknoś" Dunieckiego został wczorajszej dopiero przedstawiony.

Czas N 181 z 11 Sierpnia 1866.

Dyrekcya tut. teatru zamierza z jesienią urządzić operę polską w Krakowie. W tym celu stara się już o odpowiednie artystyczne siły i o przysposobienie miejscowych talentów przez otworzenie szkoły śpiewu solowego i chóralnego bezpłatnie dla tych osób które się zechcą poświęcić scenie operowej. Krawiecki i szkoła dramatyczna.

Czas N 240 z 25 Października 1866.

Już rozpoczyna się szereg oper zapowiedzianych przez Dyrekcyę. Po rozwiązaniu opery polskiej w Warszawie którą zastąpiono operą włoską p. Gruszczyńska jedna z najświetniejszych śpiewaczek owej opery została do nas stale zaangażowaną przez Dyr. Teatrów Królewskich Warszawskich

Czas N 257 z 11 Listopada 1866.

Ze sprawozdania z przedstawienia teatralnego zamieszcza sprawozdawca „że muzyka taka jaką jest p. ... mu dała wielce sprzyjające pos... Ś...najlepszych między artystów, ...

Ks. muzyką tą spotykałem w tym roku już kilkakrotnie z pięknych sprawozdaniach i recenzyach teatralnych. Nazwisko się Duniecki jest jeszcze ~~Dyrektorem~~ Kapelmistrzem

Kur. N 263 z 18 Listopada 1866.
Przyjechał do naszego miasta gubernator
Nekatowski.

Kur. N 274 z 1 Grudnia 1866.
Dnia 29 Listopada 1866 odgrywany
po raz pierwszy operę Halkę
Moniuszki. Borkowski był
[illegible] (60) Niedzielskiej
Januszem, i Grzeczyńska Halką
Wschodowski Jontkiem grano ma ~~niebywale bardzo~~ mi[illegible]
publiczność była zachwycona.
Kur. N 294 z 28 Grudnia 1866.
Wczoraj przyjechał do nas Moniuszko
a na cześć jego dana będzie ~~także~~
Halka dana będzie 29 grudnia
NB. Halkę przedstawiano w [illegible]
[illegible] 8 (w ~~tym~~ miesiącu) przy coś zostało
uwagi. Tak jak dziś. a obecnie
jest oddana z kolei

120.

Czas r. 1867.

N. Halka w Styczniu często dawana i przedstawiana. Moniuszko w Krakowie.

Czas N 5 z 6 Stycznia 1867

Moniuszko wydaje koncert kompozytorski dnia 14 Stycznia — Program zawiera m. [illegible] uwerturę i Ballady ułożone i 8 części.

W tymże N. zawiadamia się także [illegible] O. Banda z ogłoszeniem na przyszłość stale zostać w Krakowie i udziela nauki piana i kompozycyi.

Czas N 8 z 10 Stycznia 1867

Dnia 9 Stycznia [illegible] odbył się pogrzeb śp. Adolfa Starzbalda nauczyciela muzyki znanego powszechnie pod imieniem Adolfiaga.